

FEDERAȚIA NAȚIONALĂ A SINDICATELOR DIN INDUSTRIA ALIMENTARĂ



Piața Walter Mărăcineanu nr. 1-3, Sect. 1, București;
Telefon: 021.312.63.34, Fax: 021.312.16.80
Cod fiscal: 7221327, e-mail: fsia@rdsmail.ro
Membră a Confederației Generale a Muncii



Afiliată Internațional: IUF și EFFAT

Adresa de corespondență: București, str. Prof. Dr. Ion Athanasiu, nr. 24, sect. 5.

- Salariile angajaților din industria alimentară sunt mai mici decât ajutorul de somaj tehnic
- În timp ce românii sunt săraci și au rămas fără bani, politicienii noștri joacă plafonarea prețurilor la alimente la Curtea Constituțională
- Agricultură și industria românească nu au forța de muncă, guvernul i-a adus acasă pe românii plecați odată cu pandemia, iar acum îi exportă la cererea Germaniei și Italiei

SCRISOARE DESCHISĂ PRIMULUI MINISTRU AL ROMÂNIEI

Domnule Prim Ministru, deși primul instinct a fost să gândesc optimist, considerând că vor veni și vremuri mai bune pe care generația mea le așteaptă de mulți ani, gândul că nu ați înțeles sau poate nu ați vrut să înțelegeți întrebarea mea m-a determinat să vă explic public situația.

În urma cu aproximativ 10 zile am adresat o solicitare Guvernului României care, în mare parte, constă în:

- Eliminarea taxelor și impozitelor pentru societățile din industria alimentară pentru o perioadă de 6 luni;
- Scutirea de la plata taxelor pe salariu pentru o perioadă de 6 luni în cazul angajaților din industria alimentară, pentru a putea să-i menținem.
- Stoparea exporturilor de materie primă pentru industria alimentară și încurajarea importurilor pentru acest sector;
- Sprijinirea sectorului de procesare a cărnii prin acordarea de subvenții;

Și asta în condițiile în care astăzi România are nevoie, în principal, în afara de măsuri de sprijinire pentru economie, de spitale, medici, cadre medicale și alimente. Potențialul industriei alimentare românești ne-ar putea oferi posibilitatea să reajungem pe rafturile magazinelor cu produsele noastre.

Reacțiile nu au apărut sau au fost făcute câteva interpretări care nu au legătură cu majoritatea salariilor de mizerie ale angajaților din industria alimentară, cu sărăcia reală

a romanilor, drept pentru care am decis sa va pun o intrebare la emisiunea tv la care ati participat, duminica, 05.04.2020, ora 20,00.

Raspunsul dat de dumneavoastra cum ca astazi nu ne mai oblige nimeni sa venim la munca decat pentru a castiga un salariu, nu se potriveste intrebarii. Intrebarea facea referire la salariul de mizerie pe care angajatii din industria alimentara il castiga: 1.700-1.800 de lei, la faptul ca ei sunt obligati, in primul rand, sa vina la munca si sa produca alimente de calitate si ieftin epentru populatie, este o obligatie morala. Am precizat ca majoritatea angajatilor provin din satele si comunele invecinate, riscul de imbolnavire prezinta un grad ridicat, forta de munca din industrie lipseste, iar valoarea ajutorului de somaj este mai mare decat salariile lor nete. Si stiti de ce? Sunt sigur ca nu, fiindca sunteti cu totii rupti de realitatile din aceasta tara, mai ales de cele de ordin social.

Ceea ce se-ntampla are cateva cauze:

- clasa politica a creat prin legea salarizarii o mare discrepanta intre sectorul bugetar si cel privat, ultimul fiind cel care cotizeaza cel mai mult la bugetul Romaniei;

- de aproape 9 ani promiteti cu totii, de fiecare data cand veniti la guvernare ca veti modifica Legea nr. 62, Legea Dialogului Social, care din anul 2011, atunci cand a fost modificata la solicitaremai multor investitori straini, a facut ca 70% din lucratorii romani sa vina la lucru numaica sa aibe de unde se intoarce, sa aiba un venit sub nevoile firesti pentru intretinerea familiei, sa fie lipsiti de drepturi. Legea are articole contradictorii, iar Campania impotriva celor nemultumiti, dar cu mai mult curaj **“asteapta multi la poarta sau aducem forta de munca din Nepal”**, a indus teama pierderii locurilor de munca.

Domnule Prim Ministru, in sectorul privat din Romania nu exista mai mult de 2-3 reprezentativitati sau mai mult de 3-4 Contracte Colective de Munca inregistrate la nivelul sectoarelor de activitate.

Nimeni nu a miscat un deget si legea a ramas aceeaasi. Personal voi face dovada inaintarii unui proiect de modificare a acestei legi tuturor partidelor politice, comisiilor parlamentare, ministerului Muncii, guvernului de acum un an, la care nu am primit nici un raspuns. Acest lucru dovedeste indiferenta fata de sectorul privat si interesul numai pentru obtinerea de voturi din cealalta parte.

In concluzie domnule Prim Ministru, in conditiile in care angajatii din industria alimentara primesc un salariu net de 1.700-1.800 lei lunar, cand majoritatea lor provin din satele si comunele limitrofe marilor orase, fiind supusi permanent riscului imbolnavirii, **v-am solicitat, in numele organizatiei pe care o reprezentati, ca pentru o perioada de 6 luni, taxele si impozitele acestora sa fie eliminate, astfel incat salariul lor net sa creasca, iar fabricile sa aiba garantia pastrarii angajatilor.** Altfel, multe companii vor inchide, angajatii vor intra in somaj tehnic, si, probabil, imediat multi vor pleca din tara pentru un salariu mai mare, mai ales cand Germania si Italia cer acum forta de munca, avand nevoie de oameni in agricultura. Facem aceeaasi mare greseala si prin absentia luarii unor masuri care sa incurajeze economia, ii gonim din tara si ne vom plange in continuare de lipsa fortei de munca.

Plafonarea preturilor la produsele alimentare este o masura sociala de mare importanta pentru sanatatea romanilor, care sa vina in sprijinul veniturilor fiecarei familii, dar si in favoarea mentinerii consumului si nu a reducerii lui, care altfel

poate arunca in aer industria alimentara, mai ales ca multe alimente vin din import, la preturi mai mici.

O ultima parte a intrebării mele facea referire la un articol din Ordonanta nr. 32, privind acordarea somajului etnic si anume:

La articolul XI, după alineatul (8) se introduce cinci noi alineate, alineatele (9)-(13), cu următorul cuprins pentru alin (9):

(9) În situația în care un angajat are încheiate mai multe contracte individuale de muncă din care cel puțin un contract cu normă întreagă este activ pe perioada instituirii de urgență, acesta nu beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. (1).

Asta inseamna ca daca un angajat are mai multe contracte cu timp partial si unul dintre angajatori suspenda activitatea pe perioada starii de urgenta, poate primi somaj tehnic. Intr-o astfel de situatie, un angajat cu doua contracte de munca cu timp partial poate castiga venituri substantiale, plus somajul tehnic. Venitul multora poate fi dublu sau triplu fata de cel din industria alimentara.

Sper ca aceasta eroare sa fie indreptata in sedinta de guvern de astazi, cu posibilitatea de a face corectura in REVISAL, asa cum am discutat cu d-na ministru Alexandru.

Mai cred ca acum ati inteles atat ceea ce inseamna obligativitatea, cat si o parte din nevoile industriei alimentare romanesti; multe dintre produsele acesteia sunt strategice.

Domnule Prim Ministru, cred ca este momentul ca toata clasa politica sa lase luptele din spatele usilor, sa dispara pentru moment dorinta alegerilor, indiferent care ar fi, iar dumneavoastra alaturi de ceilalti reprezentanti ai Guvernului Romaniei sa va puneti priceperea in folosul romanilor si Romaniei. V-ati asumat conducerea acestei tari si consider ca este momentul sa si dovediti ca sunteti in stare sa faceti acest lucru. In locuti incompetenta si prostia cu inteligenta, profesionalism si responsabilitate.

PRESEDINTE SINDALIMENTA,

Dragos FRUMOSU

